

De danske arter af slægten *Neoascia* Williston (Dipt., Syrphidae)

af E. TORP PEDERSEN

(With a summary: The Danish species of the genus *Neoascia* Williston).

I »Diptera Danica« bind 5 omtaler Lundbeck (1916) 4 arter af slægten *Neoascia*, nemlig *podagrica* Fabr., *floralis* Meig., *dispar* Meig. og *geniculata* Meig., og giver en fyldig og entydig beskrivelse af alle 4 arter.

Collin (1940) undersøgte senere typeeksemplarerne i coll. Meigen i Paris og finder, at Lundbeck har givet 2 af arterne forkerte navne, idet Lundbecks *floralis* er *dispar* Meigen og Lundbecks *dispar* er *aenea* Meigen. Den rigtige *floralis* Meig. findes ikke i Lundbecks materiale og er ligeledes ukendt i England, men Collin giver en beskrivelse af hannen på grundlag af et eksemplar fra Jugoslavien i coll. Kowarz. Collins afgrænsning af arterne bliver accepteret af Stackelberg (1955), som beskriver begge køn af *floralis* Meig., der angives at være en relativ sjælden art.

14. juni 1962 fangede forf. 2 ♂ af *N. floralis* Meig. i Grejsdalen ved Vejle, hvor arten har vist sig at være ret almindelig i juni og juli måned, ligesom den også er fanget på 2 sønderjyske lokaliteter.

I coll. Lundbeck findes blandt *podagrica* Fabr. enkelte eksemplarer af *obliqua* Coe, 1940. På Sjælland er denne art ikke genfanget siden 1923, men forf. har i årene 1967–69 fanget den på 2 jyske og 2 fynske lokaliteter. Min bestemmelse af nogle af de sjællandske eksemplarer er kontrolleret af R. L. Coe.

Under Zoologisk Museums store indsamling af danske dipterer i 1964 lykkedes det at fange endnu en 7. *Neoascia*-art, nemlig *interrupta* Meigen, dels ved Snøgebæk på Bornholm og dels i Fredmose på Langeland, men udelukkende i hunlige individer. I 1968 fangede forf. 2 ♂ og 3 ♀ af denne interessante art, ligeledes i Fredmose på Langeland.

Foruden mine egne samlinger bygger nærværende revision på en gennemgang af samlingerne i Zoologisk Museum i København og i Naturhistorisk Museum i Århus. For adgang til disse studier takker jeg cand. mag. Leif Lyneborg, København, og dr. phil. Poul Bondesen, Århus.

De danske arter af *Neoascia*

TABEL 1

Den sæsonmæssige fordeling af danske *Neoascia*. Antallet af eksemplarer fanget i 10- til 11-dages perioder er angivet.

The seasonal distribution of the Danish material of *Neoascia*. The number of specimens captured in 10- to 11-days periods is indicated.

	April	Maj	Juni	Juli	August	Septbr.	Oktober
	3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1
Aenea Meig.		21 74 94	31 19 13	2 1			
Dispar Meig.		1 16 43	25 58 22	9 17 15	18 21	2	
Floralis Meig.		1	5 24 6	20 24 7	1 1	1	
Geniculata Meig.		2 9	5 2 1	6 1 1	1	4 2	
Interrupta Meig.			11	2 4			
Obliqua Coe		2 3	6 3 3	1 1			
Podagrica Fabr.	1	7 27 54	36 32 10	15 26 55	44 33 25	16 5 8	2

Nøgle til danske arter af *Neoascia*

1. Øvre og nedre marginale tværråre formørket (fig. 1) 2
- Øvre og nedre marginale tværråre ikke formørket (fig. 2) 4
2. Med gule sidepletter på 4. tergite. På 3. tergite gule sidepletter, der kan danne et tværbånd. Hos hunnen tillige et par gule sidepletter på 2. tergite (fig. 7–8) *interrupta* Meig.
- Uden gule tegninger på 4. tergite 3
3. Båndet på 2. tergite næsten lige. Hannens genitalier med meget små sidelameller, hvor den dorsale lobe er næsten rektangulær og ikke mere end dobbelt så stor som den ventrale lobe (fig. 11). Både han og hun med bred pandefure *podagrica* Fabr.
- Båndet på 2. tergite med skrå sider som et omvendt V. Dette bånd kan være afbrudt på midten eller endog helt mangle (fig. 3–6). Hannens genitalier med ret store sidelameller, hvor den dorsale lobe er afrundet og langt større end den ventrale lobe (fig. 12). Hunnen med smal pandefure *obliqua* Coe
4. 3. antenneled tydeligt længere end bredt, hvis kun lidt længere er baglårerne uden antydning af gult på spidsen 5
- 3. antenneled meget kort, næppe længere end bredt. Baglårerne meget smalt gule yderst og temmelig bredt gule ved basis *geniculata* Meig.
5. Ret brede gule tværbånd på 2. og 3. tergite, der hos både han og hun går over kanten i næsten fuld bredde (fig. 9–10). Baglår og bagskinneben sorte med gul basis ($\frac{1}{4}$) på låret og gul spids ($\frac{1}{5}$) på skinnebenet *floralis* Meig.
- Bagkroppen uden 2 gule bånd, der går i fuld bredde over kanten. Bagskinneben gule ved både basis og spids 6

6. Baglårerne smalt gule på spidsen, temmelig bredt gule ved basis. De 4 forreste skinneben gule eller med brunlig ring. Hos hannen er 2. tergite helt sort, 3. tergite med gult tværbånd, som går over kanten i fuld bredde. Hos hunnen er 2. bagkropsled snævrere lige efter basis, hvorefter det udvider sig meget hurtigt. 3. antenneled omtrent 2 gange så langt som bredt *aenea* Meig.
- Baglårerne kun gule ved basis, spidsen helt sort. De 4 forreste skinneben med en tydelig sort ring. Hos hannen har 2. tergite ofte gule tegninger, som ikke når kanten. 3. tergite med et gult bånd, af hvilket i det mindste forhjørnerne aldrig går ud over kanten. Hos hunnen er 2. bagkropsled smallest ved basis, hvorefter det gradvist udvider sig. 3. antenneled omtrent 1½ gange så langt som bredt *dispar* Meig.

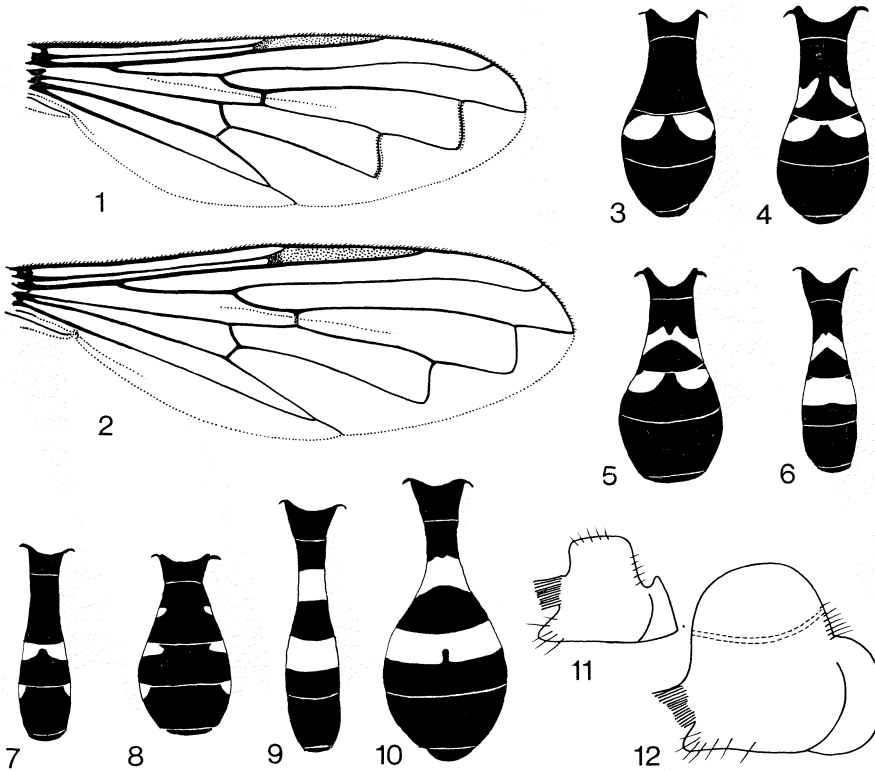

Fig. 1–2. Vinge af (Wing of) 1. *Neoascia obliqua* Coe og 2. *N. floralis* Meig. Fig. 3–10. Bagkrop af (Abdomen of) 3. *Neoascia obliqua* Coe, var. *imperfecta* van Doesburg; 4. *N. obliqua* Coe, ♀; 5. *N. obliqua* Coe, var. *connecta*, var. nov., ♀; 6. Samme, ♂; *N. interrupta* Meig., ♂; 8. Samme, ♀; 9. *N. floralis* Meig., ♂; 10. Samme, ♀. Fig. 11–12. Venstre sidelamel (Stylus) af *Neoascia podagrica* Fabr. og 12. *N. obliqua* Coe.

De danske arter af Neoascia

I den efterfølgende gennemgang af materialet er anvendt følgende forkortelser: H. J. Hansen (H), A. Klöcker (K), Carl C. R. Larsen (CL), Will. Lundbeck (WL), Leif Lyneborg (LL), Ole Martin (OM), Bo Vest Pedersen (VP), E. Torp Pedersen (TP), K. K. Terkelsen (KT) og W. Wüstnei (W).

Neoascia aenea Meigen, 1822

(= *Neoascia dispar* Lundbeck, nec Meigen)

Almindelig og udbredt i alle landsdele (fig. 13). Den er knyttet til fugtige områder nær vand, især moser, fugtige enge og grøfter samt bredden af damme, søer, åer og kanaler. En stor del af materialet er taget på *Caltha palustris* (Eng-Kabbeleje), men enkelte er fanget på *Ficaria verna* (Vortetrod), *Anemone nemorosa* (Hvid Anemone) og *Sorbus aucuparia* (Almindelig Røn).

Flyvetid: 1. maj til 12. juli. 74 % af det danske materiale er fanget i maj og 25 % i juni måned, så *aenea* er en udpræget forårs- og forsommerart. Den er ofte fanget in copula, nemlig 6., 8., 11., 14., 17., 18., 21., 22., 27., 28. og 29. maj samt 6., 12. og 14. juni.

Udbredelse: Europa, Kazachstan (Alma-Ata) og det vestlige Sibirien (Altaj). Nordgrænsen går i Sverige omkring Stockholm (Andersson, 1966 : 181). I Finland kendes den fra den sydvestlige del (distrikt Lounais-Suomi), i nord omtrent til Tampere (Hippa, 1967 : 117), og i Sovjetunionen går den mod nord til Det karelske Næs i Leningrad-området (Stackelberg, 1955 : 351). I min samling findes materiale fra Holland, Tyskland og Norge. Endvidere er den kendt fra De britiske Øer (inkl. Irland), Belgien, Frankrig, Polen og Bulgarien, men da den ofte i litteraturen går under navnet *dispar*, er der nogen usikkerhed om dens forekomst i de øvrige europæiske lande.

Neoascia dispar Meigen, 1822

(= *Neoascia floralis* Lundbeck, nec Meigen)

Almindelig og udbredt i alle landsdele (fig. 14). Ligesom *aenea* Meig. er den knyttet til fugtige lokaliteter i umiddelbar nærhed af vand, f. eks. fugtige enge, moser, sø- og åbredder, grøfter, kanaler og vandhuller. Her kan den fanges på en lang række sumpplanter, om foråret først og fremmest på *Caltha palustris* (Eng-Kabbeleje).

Flyvetid: 5. maj til 10. september. I modsætning til *aenea* kan den således træffes hele sommeren igennem og er omtrent lige så almindelig i august som i forsommeren. Den er taget in copula 11. og 16. juni (WL).

Udbredelse: Kendt fra størstedelen af Europa og Nordasien. I Europa findes den fra Island, det nordlige Skandinavien og Kolahalvøen i nord til Italien og Kaukasus i syd. I Sovjetunionen er den desuden kendt fra Kazachstan, Tadzjikistan samt det vestlige og østlige Sibirien til Kamtjatka. Endvidere kendt fra Mongoliet og Kina.

Neoascia floralis Meigen, 1822

Hidtil kun kendt fra 4 lokaliteter i det østlige og sydlige Jylland (fig. 15).

Østjylland: Grejsdalen, 2 ♂, 14. juni 1962; 2 ♂, 16. juni 1962; 3 ♂ og ♀, 27. juni 1962; ♀, 9. august 1966; ♀, 26. maj 1967 på *Anthriscus silvestris* (Vild Kørvel); 6 ♂ og ♀, 12. juli 1968; 5 ♂ og ♀, 17. juli 1968; 5 ♂ og 2 ♀, 18. juli 1968; 3 ♂ og 2 ♀, 24. juli 1968; deraf ♂ og ♀ in copula; ♂ og ♀, 1. juli 1969; ♀, 13. juli 1969; 2 ♂, 15. juli 1969; ♀, 29. juli 1969; ♀, 14. august 1969; ♂ og ♀, 9. juni 1970; ♂ og 2 ♀, 10. juni 1970; 5 ♂ og 3 ♀, 11. juni 1970; 4 ♂ og 6 ♀, 13. juni 1970; ♂, 24. juni 1970; 2 ♂ og 4 ♀, 5. juli 1970; 5 ♂ og 3 ♀, 7. juli 1970, deraf ♂ og ♀ in copula; 2 ♂ og 2 ♀, 8. juli 1970; ♀, 20. juli 1970; og ♂ 22. juli 1970 (TP). Brandbjerg, Jelling, ♂, 1. september 1966 (KT).

Sønderjylland: Ronde Mølle, ♂ og ♀, 20. juni 1963 på *Anthriscus silvestris* (Vild Kørvel) (TP). Hessemark, Åbenrå, ♂, 25. juni 1967 (TP).

Flyvetid: 26. maj til 1. september, men 95 % af det danske materiale er fanget i juni–juli. I Grejsdalen skal den især søges på skærplanter ved en skovvej langs Fruens Møllested bæk, et tilløb til Grejs å. På samme lokalitet optræder alle 3 danske *Sphagina*-arter i ret stort antal i juni–juli (se Torp Pedersen, 1968).

Udbredelse: Grejsdalen er den nordligste lokalitet i Europa, hvorfra arten er kendt, idet den er ukendt såvel på De britiske Øer som i Skandinavien. I min samling findes 2 ♂ fra Polen (Bieszczady, Berezki, taras pot. Bystrego. 15. juli 1969, leg. S. Bal). Den er endvidere kendt fra Tyskland (Coll. Lucas; in litt.), Italien (van der Goot, 1969 : 96), Østrig, Tjekkoslovakiet, Jugoslavien (Stackelberg, 1955 : 346) og Sovjetunionen (Kaukasus) (Stackelberg, 1970 : 41).

Neoascia geniculata Meigen, 1822

Synes at være vidt udbredt i Danmark, men optræder sporadisk (fig. 16).

Nordjylland: Torkær ml. Torkær og Blegsø, Hansted reservatet, ♂, 11. juni 1960 (leg. Zool. Mus. exp.). Mellemvase, Engbjerg, ♀, 17. maj 1965 på *Caltha palustris* (Eng-Kabbeleje) (TP).

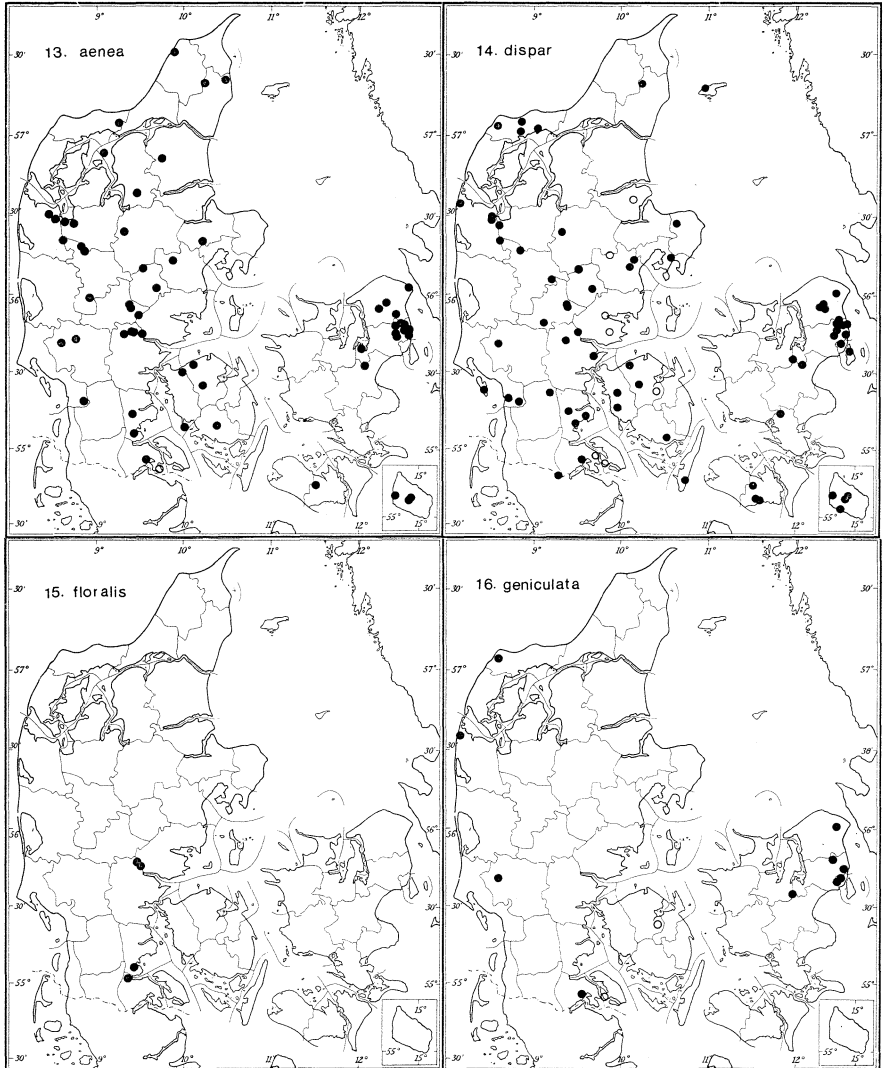
De danske arter af Neoascia

Vestjylland: Nørholm skov, Varde, 2 ♂ og ♀, 1. juli 1965, deraf ♂ og ♀ in copula; 2 ♂ og 2 ♀, 27. maj 1967 (TP).

Sønderjylland: Gråsten, ♀, 21. juni 1967 (TP). Søndbg. (Sønderborg), 4 ♀, 5. juni 1888 og ♀, juli 1888 (W).

Fyn: Odense, ♀ klækket, uden data (H).

Sjælland: Lejre, ♀, 3. juli 1904 (CL). Ryget, ♂, 15. maj 1915 (CL). Lille

Esbønderup, ♀, 31. juli 1912; 2 ♀ 10. august 1912 (CL). Damhusmose, 2 ♀, klækket af larve, 29. april 1897; ♂, 15. juni 1909 (CL). Ordrup mose, ♀, 14. juli 1906 (WL). Ermelunden, ♀, 8. juli 1907 og ♀, 3. juli 1909 (CL); ♀, 3. juni 1922 (K). Utterslev mose, 2 ♂, klækket april 1884; ♀, klækket maj 1884; 2 ♂ og 2 ♀, 31. maj 1904; ♂ og ♀, 20. september 1904; ♀, 26. maj 1905 (CL); 5 ♂ og 6 ♀, klækket 12. april 1906 og ♀, klækket 17. juni 1906 (WL); 3 ♂ og ♀, 10. september 1907 (CL).

Flyvetid: 15. maj til 20. september. Hovedparten er dog fanget fra midten af maj til begyndelsen af juli.

Udbredelse: Nord- og Mellemeuropa fra Island og det nordlige Skandinavien i nord, over De britiske Øer, Holland, Tyskland og Polen til Rumænien, Bulgarien og Sovjetunionen, såvel den europæiske del som Altaj, Bajkalområdet og Jakutsk i Sibirien.

Neoascia interrupta Meigen, 1822

Fyn: Fredmose, Sædballe, Langeland, ♀, 23. juli 1964 (OM); ♂ og ♀, 19. juli 1968; ♂ og 2 ♀, 27. juli 1968 (TP).

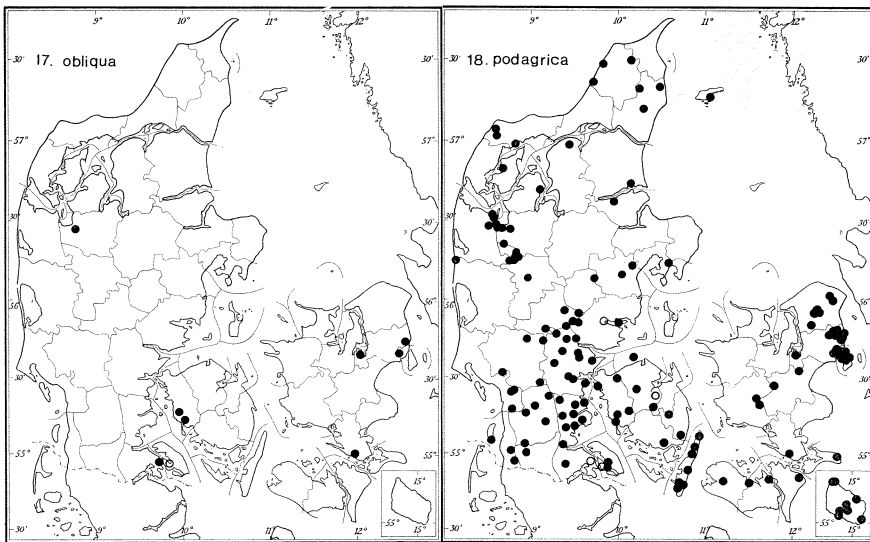

Fig. 13–18. Danske findesteder indtil 1970 for (Position of Danish captures up to 1970 of) 13. *Neoascia aenea* Meig.; 14. *N. dispar* Meig.; 15. *N. floralis* Meig.; 16. *N. geniculata* Meig.; 17. *N. obliqua* Coe; 18. *N. podagrica* Fabr. Åbne cirkler angiver fund tidligere end 1900 (Open dots indicate captures earlier than 1900).

De danske arter af Neoascia

Bornholm: Snogebæk, 11 ♀, 18. juni 1964 (LL, OM og VP).

Endvidere ♀ mærket Danmark, men uden data.

De danske eksemplarer kan ikke bestemmes efter Sack (1932), som kategorisk anfører (p. 124), at det forreste benpar er helt gule. De danske eksemplarer har svage mørke tværbånd på femur og tibia, hvilket også stemmer med Stackelbergs beskrivelse, idet han anfører (1955 : 348): »Benene gule, men forreste og mellemste femur og tibia har som regel en mere eller mindre bred, brun eller sort ring«.

Udbredelse: Arten synes at have sin nordgrænse i det sydlige Danmark, idet den er helt ukendt på De britiske Øer og i Norge. I Sverige kendes fund fra Skåne, Öland og Gotland (Andersson, 1966 : 182). Endvidere er den kendt bl. a. fra Holland (♂ og ♀ herfra i min samling), Frankrig (Séguy, 1961 : 53), Tyskland, Polen (Pommern) (Bankowska, 1963 : 202), Tjekkoslovakiet, Jugoslavien (Coe, 1956 : 90), Rumænien (Suster, 1959 : 116), Bulgarien (Bankowska, 1967 : 383) og Sovjetunionen (Leningrad- og Jaroslavområdet samt egnen omkring Tomsk i det vestlige Sibirien) (Stackelberg, 1955 : 348).

Neoascia obliqua Coe, 1940

Sandsynligvis vidt udbredt i Danmark, men med en meget sporadisk optræden (fig. 17).

Nordjylland: Rydhave skov, 2 ♂, 21. maj 1967 (TP).

Sønderjylland: Sandbjerg gods, 2 ♂, 30. juni 1968 (TP). Madskov, Als. ♀, 15. juni 1886 (W).

Fyn: Brahesborg skov, Assens, ♂, 5. juni 1969 (TP). Kobbelskov, Frederiksgave, ♂ og ♀, 19. juni 1968 (TP).

Sjælland: Boserup, ♀, 24. juni 1902. Damhusmosen, ♀, 28. maj 1907. Ordrup mose, ♂, 26. juli 1907 (WL). Ermelunden, ♂, 3. juli 1909; ♂ og ♀, 18. maj 1910 (WL); ♂, 6. juni 1919; 2 ♂, 5. juni 1923 (K). Nyråd, ♂ og ♀, 7. juni 1908 (WL).

Flyvetid: 18. maj til 26. juli. 90% af materialet er fanget i maj og juni og kun 2 eksemplarer i juli. Det synes således først og fremmest at være en forsommerart.

Udbredelse: I min samling findes materiale fra Tyskland, hvorfra arten ikke tidligere har været kendt (BRD, Harz, Bad Lauterberg N 300 m, 2 ♂ og ♀, 20. maj 1970. Bad Sachsa E 280 m, ♂ og ♀, 21. maj 1970 (TP), og fra Holland (leg. B. van Aartsen). Den er endvidere kendt fra England, Belgien (Leclercq, 1955 : 176), Frankrig (Ardennerne) (Séguy, 1961 : 53),

Schweiz, Italien (van der Goot, 1969 : 91), Polen (Bankowska, 1964 : 312), Tjekkoslaviet, Jugoslavien (Glumac, 1956 : 4) og Sovjetunionen (Krim og Kaukasus) (Stackelberg, 1970 : 42).

Varieteter: De gule tegninger på 2. tergite varierer meget hos denne art. Coe (1940 : 18) anfører udtrykkeligt, at de skrå, gule sidestriber på 2. tergite bliver gradvis smallere mod midten, hvor de er adskilt af den sorte bundfarve. De hidtil kendte danske hunner passer med denne beskrivelse (fig. 4).

Fra Holland og Belgien er kendt varieteten *imperfecta* van Doesburg, 1953, hvortil også mit eneste hollandske eksemplar hører. Denne varietet mangler helt gule tegninger på 2. tergite (fig. 3).

Hos de danske hanner er sidestriberne derimod forbundet på midten, så tegningen på 2. tergite kommer til at ligne et omvendt V (fig. 10–11). Coe, som har studeret nogle af disse eksemplarer, har meddelt, at det er én for ham ukendt varietet. Til denne foreslås navnet

Neoascia obliqua Coe, var. *connecta*, VAR. NOV.

Den ovennævnte tyske ♀ fra Bad Sachsa hører også til denne varietet.

Neoascia podagrica Fabricius, 1775

Almindelig og udbredt i alle landsdele (fig. 18). Det er langt den almindeligste af de 7 danske *Neoascia*-arter. Den kan træffes på meget forskellige lokaliteter, således i haver, krat og skove, langs hegn og grøftekanter samt i enge og moser.

Den er fanget på mange forskellige arter af blomstrende planter, bl. a. *Salix* (Pil), *Stellaria* (Fladstjerne), *Ranunculus acris* (Bidende Ranunkel), *Caltha palustris* (Eng-Kabbeleje), *Sorbus aucuparia* (Almindelig Røn), *Rubus fruticosus* (Brombær), *Potentilla erecta* (Tormentil), *Fragaria* (Jordbær), *Heracleum sphondylium* (Almindelig Bjørneklo), *Daucus carota* (Vild Gulerod), *Calluna vulgaris* (Hedelyng) og *Taraxacum vulgare* (Mælkebøtte).

Flyvetid: 27. april til 5. oktober. Som det fremgår af tabel 1, er den fanget i størst antal mellem 10. maj og 10. september. Den er taget in copula 16. og 20. juni, 26. og 30. juli, 29. august samt 25. september.

Udbredelse: *N. podagrica* er udbredt over hele Europa fra Nordsverige, Finland og Leningradområdet i nord til Spanien og Italien i syd. Endvidere er den fundet på Madeira (Frey, 1949 : 25) og i egnen omkring Bajkalsøen i Sibirien.

De danske arter af Neoascia

SUMMARY:

The Danish species of the genus *Neoascia* Williston (Dipt., Syrphidae).

A Danish material of about 1100 specimens of the genus *Neoascia* included 7 species 3 of which are new to Denmark, viz. *floralis* Meig., *interrupta* Meig. and *obliqua* Coe.

Neoascia aenea Meig. A common species distributed over the whole of the country (fig. 13). Bound to humid areas, e. g. bogs, meadows, riverbanks and ponds.

Flight period: 1st of May to 12th of July. 74% of the Danish material was caught in May and 25% in June. Therefore it can be regarded as an exclusive spring and early summer species (table 1).

Neoascia dispar Meig. Like *aenea* a common species distributed over the whole of the country (fig. 14) and found in humid areas.

Flight period: 5th of May to 10th of September. It is nearly as common in August as in early summer (table 1).

Neoascia floralis Meig. Tergites 2 and 3 with rather broad and nearly entire, straight yellow bands (figs. 9–10). Hind femora black with the basal fourth yellow and hind tibiae black with the apical fifth yellow. The wings clear (fig. 2).

Flight period: 26th of May to 1st of September. 95% of the material was caught in June and July (table 1). The species is rather common during June and July in Grejsdalen near Vejle, East Jutland. It is further known from 2 localities in South Jutland: Ronde Mølle and Hesselmark near Åbenrå (fig. 15).

Grejsdalen is the northernmost locality for the species in Europe, and it is unknown from both the British Isles and from Scandinavia. *Floralis* is known from Poland (2 males in my collection), Germany (coll. Lucas; in litt.), Italy (van der Goot, 1969: 96), Austria, Czechoslovakia, Yugoslavia (Stackelberg, 1955: 346) and the Soviet Union (Caucasus) (Stackelberg, 1970: 41).

In Grejsdalen it can be taken on *Umbelliferae* along a small river in a wood. In the same locality all the 3 Danish species of *Sphagina* occur rather frequently (see Torp Pedersen, 1968).

Neoascia geniculata Meig. An uncommon species known from a few localities in North, West and South Jutland, Funen and Zealand (fig. 16). Like *aenea* and *dispar* it is found in humid areas.

Flight period: 15th of May to 20th of September, with the maximum in the first part of the period until the beginning of July (table 1).

Neoascia interrupta Meig. A rare species known from only 2 localities, Fredmose on Langeland and Snogebæk on Bornholm, both of them in the southernmost part of the country.

The Danish specimens have faint dark rings on the front femora and tibiae and cannot be determined after Sack (1932), as this author categorically writes that the front legs are quite yellow, while Stackelberg (1955: 348) correctly states: »The legs yellow, but the front and middle femora and tibiae as a rule with a more or less broad brown or black ring«. The upper and lower marginal cross-veins are infuscated as in the following two species (fig. 1). The male has yellow side markings on tergites 3 and 4

(fig 7), those on tergite 3 now and then forming a band, while the female has additional side markings on tergite 2 (fig. 8).

Neoascia obliqua Coe. A rare species known from a few localities in North and South Jutland, Funen and Zealand (fig. 17).

Flight period: 18th of May to 26th of July, but 90% of the material was taken in May and June, so it is first and foremost an early summer species (table 1).

Coe (1940: 18) quotes that the yellow side markings of tergite 2 are separated in the midline by the blackish ground coloration. This is also the case with all Danish female specimens seen (fig. 4).

From Holland and Belgium is described a variety, *imperfecta* van Doesburg, 1953, which has a completely black tergite 2 (fig. 3).

The Danish males have the side markings connected in the midline, thus forming an inverted V (fig. 6). Coe, who studied some of these specimens, mentioned (in litt.), that they represent a variety unknown to him. To this variety I propose the following name:

Neoascia obliqua Coe, var. *connecta*, var. nov.

A German female, which I have caught in the Harz (Bad Sachsa, 21th of May 1970) also belongs to this variety.

Neoascia podagrica Fabr. Common and distributed over the whole of the country (fig. 18). It is by far the most common of the seven Danish species and it can be found in very different biotopes, e. g. gardens, woods, hedges, meadows and bogs.

Flight period: 27th of April to 5th of October (table 1).

LITTERATUR

- Andersson, Hugo, 1966: The Swedish species of *Neoascia* and *Sphegina* (Dipt., Syrphidae), with lectotype designations. *Opusc. ent.*, 31: 178–82.
- Bankowska, Regina, 1963: Diptera, Syrphidae. *Klucze Oznac. Owad. Pol.*, 28 (34), 236 pp. Warszawa.
- 1964: Syrphidae (Diptera) Sudetów. *Fragm. faun.*, 11: 287–318.
- 1967: Matériaux pour l'étude des Syrphides (Diptera) de Bulgarie. *Fragm. faun.*, 13: 345–89.
- Coe, R. L., 1940: A new British species of the genus *Neoascia* Williston (Dipt., Syrphidae). *Entomologist's mon. Mag.*, 76: 18–19.
- 1953: Syrphidae. *Handbk Ident. Br. Insects*, 10 (1), 98 pp. London.
- 1956: Diptera taken in Yugoslavia from May to July, 1955, with localities and notes. *Glasnik prirod. Muz. srpske Zem.*, (B) 8: 75–96. (Syrphidae: pp. 88–93).
- Collin, J. E., 1940: Notes on Syrphidae (Diptera). IV. *Entomologist's mon. Mag.*, 76: 150–58.
- van Doesburg, P. H., 1953: Mededelingen over Syrphidae XII. *Ent. Ber.*, 14: 241–45.
- Frey, Richard, 1949: Die Dipterenfauna der Insel Madeira. *Commentat. biol.*, 8 (16), 47 pp. (Syrphidae: pp. 24–26).
- Glumac, Slobodan, 1956: O nekim vrstama sirfida (Syrphidae, Diptera) koje su prvi put nadene na teritoriji Jugoslavije. *Zborn. Matice srp.*, 10: 3–5. Novi Sad.
- van der Goot, V. S., 1969: Italian Syrphidae (Dipt.). *Ent. Ber.*, 29: 89–96.

De danske arter af *Neoascia*

- Hippa, Heikki, 1967: A redescription of *Neoascia aenea* Meig. (Dipt., Syrphidae). *Annls Ent. Fenn.*, 33: 113–117.
- Leclercq, Marcel, 1955: Catalogue des Syrphidae (Dipt.) de Belgique. *Bull. Annl. Soc. r. ent. Belg.*, 91: 171–186.
- Lundbeck, William, 1916: Syrphidae. *Diptera Danica*, 5: 18–603. Copenhagen.
- Pedersen, E. Torp, 1968: De danske arter af slægten *Sphagina* Mg. (Diptera, Syrphidae). *Ent. Meddr.*, 36: 127–135.
- Sack, Pius, 1932: 31. Syrphidae. In Lindner, E. (ed.): *Die Fliegen der palæarktischen Region*, 4 (6), 451 pp. Stuttgart.
- Séguy, E., 1961: Diptères Syrphides de l'Europe Occidentale. *Mém. Mus. natn. Hist. nat.*, (N. S.) (A) 23, 248 pp. Paris.
- Stackelberg, A. A., 1955: Palearktitsekcie vidi roda *Neoascia* Will. (Diptera, Syrphidae). *Trudy zool. Inst., Leningr.*, 21: 342–52.
- 1965: New data on the taxonomy of Palearctic hover-flies (Diptera, Syrphidae). *Ént. Obozr.*, 44: 907–26.
- 1970: Syrphidae (pp. 11–96). In: *Opredelitel Nasekomich Evropejskoj tsasti SSSR*, 5, 943 pp. Leningrad.
- Suster, Petru, 1959: Diptera, Syrphidae. *Fauna Repub. pop. rom.*, 11 (3), 286 pp. Bucuresti.

Forfatterens adresse/Author's address:
Jelling Statseminarium, 7300 Jelling, Danmark.

ANMELDELSE

H. Eidmann: Lehrbuch der Entomologie. 2. udgave ved F. Kühlnhorn. Verlag Paul Parey 1970. 633 pp. 378 figs. Pris DM 68.-

Nærværende bog er 2. udgave af H. Eidmann's lærebog i entomologi fra 1941, revideret af dr. F. Kühlnhorn, München. I forhold til 1. udgave er værkets omfang væsentlig forøget, hovedsagelig ved anvendelse af en mindre sats. Figurtallet er derimod næsten uforandret. Lærebogens opbygning, med kapitler om insekternes ydre bygning, organsystemer, forplantning, udvikling, økologi, anvendt entomologi og systematik, er stort set bibeholdt fra første udgave. Det samme synes desværre også at være tilfældet med hensyn til indholdet. En stikprøve i afsnittet om insekternes sanseorganer afslører således, at bearbejderen fuldstændig har overset de seneste års klarlæggelse af disse organers finstruktur. Det økologiske afsnit er vedblivende holdt på et meget elementært plan. Endelig er det systematiske afsnits fremstilling af insektordnernes storsystematik på flere punkter forældet. Da første udgave blev anmeldt her i tidsskriftet (*Ent. Meddr.*, 22: 280, 1942) udtrykte anmelderen, S. L. Tuxen, tvivl om bogens værdi som håndbog og anså den for at være for udførlig som lærebog i entomologi. Jeg må desværre betvivle den reviderede udgaves anvendelighed til begge disse formål.

N. Møller Andersen